

No. 26638

**AUSTRALIA
and
NETHERLANDS**

**Treaty on extradition. Signed at The Hague on 5 September
1985**

*Authentic texts: English and Dutch.
Registered by Australia on 8 June 1989.*

**AUSTRALIE
et
PAYS-BAS**

Traité d'extradition. Signé à La Haye le 5 septembre 1985

*Textes authentiques : anglais et néerlandais.
Enregistré par l'Australie le 8 juin 1989.*

TREATY¹ ON EXTRADITION BETWEEN AUSTRALIA AND THE KINGDOM OF THE NETHERLANDS

Australia and the Kingdom of the Netherlands, desiring to make more effective the co-operation of the two countries in the suppression of crime by concluding a treaty for the extradition of persons charged with or convicted of offences,

Have agreed as follows:

Article 1. OBLIGATION TO EXTRADITE

Each Contracting Party agrees to extradite to the other, in accordance with the provisions of this Treaty, any persons who are wanted for prosecution or the imposition or enforcement of a sentence in the Requesting State for an extraditable offence.

Article 2. EXTRADITABLE OFFENCES

1. For the purposes of this Treaty, extraditable offences are offences however described which are punishable under the laws of both Contracting Parties by imprisonment or other deprivation of liberty for a maximum period of at least one year or by a more severe penalty. Where the request for extradition relates to a person convicted on account of such an offence who is wanted for the enforcement of a sentence, extradition shall be granted only if a deprivation of liberty has been imposed and a period of at least six months of such deprivation of liberty remains to be served.

2. For the purpose of this Article it shall not matter whether the laws of the Contracting Parties place the acts or omissions constituting the offence within the same category of offence or denominate the offence by the same or similar terminology.

3. For the purpose of this Article in determining whether an offence is an offence against the law of both Contracting Parties the totality of the acts or omissions alleged against the person whose surrender is sought shall be taken into account without reference to the elements of the offence prescribed by the law of the Requesting State.

4. The fact that an offence is considered to be of a fiscal character shall not of itself be a reason to refuse extradition.

5. Where extradition is sought for an offence against a law relating to taxation, customs, duties or other revenue matter, extradition may not be refused on the ground that the law of the Requested State does not impose the same kind of tax or duty or does not contain a tax, duty, customs regulation of the same kind as the law of the Requesting State.

6. This Treaty shall apply to offences encompassed by this Article committed before as well as after the date this Treaty enters into force.

¹ Came into force on 1 February 1988, i.e., the first day of the second month following the date on which the Contracting Parties had notified each other (on 18 December 1987) of the completion of their legal requirements, in accordance with article 17 (1).

Article 3. EXCEPTIONS TO EXTRADITION

1. Extradition shall not be granted in any of the following circumstances:
- (a) When the offence for which extradition is requested is a political offence or an offence connected with a political offence. Reference to a political offence shall not include the taking or attempted taking of the life of a Head of State or a member of his or her family nor an offence against the law relating to genocide;
 - (b) When there are substantial grounds for believing that a request for extradition for an ordinary criminal offence has been made for the purpose of prosecuting or punishing a person on account of that person's race, religion, nationality or political opinion or that that person's position may be prejudiced for any of those reasons;
 - (c) When the offence for which extradition is requested is an offence under military law which is not an offence under the ordinary criminal law of the Contracting Parties;
 - (d) Where the person sought would have become immune from prosecution, or enforcement of a penalty, for the offence for which his extradition is requested under the laws of the Requested State relating to prior acquittal, conviction or sentencing, or lapse of time.
2. Extradition may be refused in any of the following circumstances:
- (a) When the person whose surrender is sought is a national of the Requested State. Where the Requested State refuses to extradite a national of that State it shall, if the other Party so requests and the laws of the Requested State allow, submit the case to the competent authorities in order that the prosecution of the person in respect of all or any of the offences for which extradition has been sought may be brought in accordance with the law and practice of that State;
 - (b) When the competent authorities of the Requested State have decided to refrain from prosecuting the person whose surrender is sought for the offence in respect of which extradition is requested;
 - (c) Where the offence with which the person sought is charged carries the death penalty, unless the Requesting State undertakes that the death penalty will not be imposed or, if imposed, will not be carried out;
 - (d) When a prosecution in respect of the offence for which extradition is requested is pending in the Requested State against the person whose surrender is sought; or
 - (e) Where the Requested State, while also taking into account the nature of the offence and the interests of the Requesting State, considers that, in the circumstances of the case, in particular the age or health of the person whose extradition is requested, the extradition of that person would be incompatible with humanitarian considerations.

Article 4. POSTPONEMENT OF EXTRADITION

The Requested State may postpone consideration of a request for the extradition of a person or his surrender in order to proceed against him, or so that he may serve a sentence, for an offence other than an offence constituted by an act or

omission for which his extradition is requested. The Requested State shall so inform the Requesting State.

Article 5. EXTRADITION PROCEDURE AND REQUIRED DOCUMENTS

1. A request for extradition shall be made in writing and shall be communicated through the diplomatic channel. All documents submitted in support of a request for extradition shall be duly authenticated.

2. The request for extradition shall be accompanied:

- (a) If the person is accused of an offence: by a warrant for the arrest or a copy of the warrant for arrest of the person, a statement of each offence for which extradition is sought and a statement of the acts or omissions (including time and place) which are alleged against the fugitive in respect of each offence;
- (b) If the person has been convicted of an offence: by such documents as provide evidence of the conviction and the sentence imposed, the fact that the sentence is immediately enforceable, and the extent to which the sentence has not been carried out;
- (c) If the person has been convicted of an offence but no sentence has been imposed at the time of the request: by such documents as provide evidence of the conviction and a statement affirming that it is intended to impose a sentence;
- (d) In all cases: by a copy of the relevant provision of the statute, if any, creating the offence or a statement of the relevant law as to the offence and in either case a statement of the maximum punishment that can be imposed for that offence and of any applicable time limitation;
- (e) In all cases: by as accurate a description as possible of the person claimed, together with any other information which will help to establish his identity and nationality.

3. Extradition may be granted of a person sought pursuant to the provisions of this Treaty notwithstanding that the requirements of paragraphs 1 and 2 of this Article have not been complied with provided that the person sought consents to an order for his extradition being made. Subject to the laws of the Requested State, if the Requested State so declares, the Requesting State shall in such cases not be bound by the provisions of paragraphs 1 and 2 of Article 12.

4. A Contracting Party which sends to the other Contracting Party a document in accordance with this Treaty that is not in the language of the other Contracting Party shall, if requested, provide a translation of the document into the language of the other Contracting Party.

Article 6. AUTHENTICATION OF SUPPORTING DOCUMENTS

1. A document that, in accordance with Article 5, accompanies a request for extradition shall be admitted in evidence, if duly authenticated, in any extradition proceedings in the Requested State.

2. A document is duly authenticated for the purposes of this Treaty if:

- (a) It purports to be signed or certified by a judge, magistrate, or an official in or of the Requesting State; and
- (b) It purports to be authenticated by a public seal of an official, Department, or Minister of the Requesting State.

Article 7. ADDITIONAL INFORMATION

1. If the Requested State considers that the information furnished in support of the request for extradition of a person is not sufficient to fulfil the requirements of its law with respect to extradition, that State may request that additional information be furnished within such time as it specifies.
2. If the person whose extradition is requested is under arrest and the additional information furnished is not sufficient or is not received within the time specified, the person may be released from custody but such release shall not preclude the Requesting State from making a fresh request for the extradition of the person.
3. Where the person is released from custody in accordance with paragraph 2, the Requested State shall notify the Requesting State as soon as practicable.

Article 8. PROVISIONAL ARREST

1. In case of urgency a Contracting Party, through its appropriate authority, may apply by means of the facilities of the International Criminal Police Organisation (INTERPOL) or otherwise for the provisional arrest of the person sought pending the presentation of the request for extradition through the diplomatic channel.
2. The application shall contain a description of the person sought, an indication of intention to request the extradition of the person sought, a statement of the existence and terms of a warrant of arrest or a judgement of conviction against the person, a statement of the maximum punishment that can be imposed or the punishment that has been imposed for the offence, and a statement of the acts or omissions (including time and place) alleged to constitute the offence.
3. The Requested State shall promptly inform the Requesting State of any action taken on the application.
4. A person arrested upon such an application shall be set at liberty upon the expiration of forty-five days from the date of his arrest if a request for his extradition, supported by the documents specified in Article 5, has not been received.
5. The release of a person pursuant to paragraph 4 of this Article shall not prevent the institution of proceedings with a view to extraditing the person sought if the request is subsequently received.

Article 9. CONFLICTING REQUESTS

1. Where requests are received from two or more States for the extradition of the same person, the Requested State shall determine to which of those States the person is to be extradited and shall notify the Requesting States of its decision.
2. In determining to which State a person is to be extradited, the Requested State shall have regard to all relevant circumstances and, in particular, to:
 - (a) If the requests relate to different offences, the relative seriousness of the offences;
 - (b) The time and place of commission of each offence;
 - (c) The respective dates of the requests;

- (d) The nationality of the person; and
- (e) The ordinary place of residence of the person.

Article 10. SURRENDER OF PERSON TO BE EXTRADITED

1. Australia shall not be required to make a decision on a request for extradition before the expiration of fifteen days from the date on which the person has been held judicially to be liable to extradition or if appeal proceedings have been brought, before the expiration of fifteen days from the decision of the court which hears the appeal, or, where a further appeal has been brought from that decision to another court, the date of the decision of the other court.
2. The Requested State shall as soon as a decision on the request for extradition has been made, communicate that decision to the Requesting State through the diplomatic channel. Reasons shall be given for any complete or partial rejection of an extradition request.
3. Where extradition of a person for an offence is granted, the person shall be removed from the territory of the Requested State from a point of departure in the territory of that State convenient to the Requesting State.
4. The Requesting State shall remove the person from the territory of the Requested State within such reasonable period as the last-mentioned State specifies and, if the person is not removed within that period, the Requested State may refuse to extradite him for the same offence.
5. If circumstances beyond its control prevent a Party from surrendering or removing the person to be extradited it shall notify the other Party. The two Contracting Parties shall agree upon a new date of surrender and the provisions of paragraph 4 of this Article shall apply.

Article 11. SURRENDER OF PROPERTY

1. To the extent permitted under the law of the Requested State and subject to the rights of third parties, which shall be duly respected, all property found in the Requested State that has been acquired as a result of the offence or may be required as evidence shall, if the Requesting State so requests, be surrendered if extradition is granted.
2. Subject to the qualifications of paragraph 1 of this Article, the above-mentioned property shall, if the Requesting State so requests, be surrendered to the Requesting State even if the extradition cannot be carried out owing to the death or escape of the person sought.
3. Where the law of the Requested State or the rights of third parties so require, any articles so surrendered shall be returned to the Requested State free of charge if that State so requests.

Article 12. RULE OF SPECIALITY

1. Subject to paragraph 3, a person extradited under this Treaty shall not be detained or tried, or be subjected to any other restriction of his personal liberty, in the territory of the Requesting State for any offence committed before his extradition other than:
- (a) An offence for which his extradition was granted or any other offence described in Article 1 of which he could be convicted upon proof of the facts

upon which the request for his extradition was based provided that that offence does not carry a penalty which is more severe than that which could be imposed for the offence for which extradition was sought; or

- (b) Any other offence in respect of which the Requested State consents, in accordance with its law, to his being so detained, tried or subjected to a restriction of his personal liberty.

2. A request for the consent of the Requested State under this Article shall be accompanied by the documents mentioned in Article 5.

3. Paragraph 1 does not apply if the person has had an opportunity to leave the Requesting State and has not done so within 45 days of discharge in respect of the offence for which that person was extradited or if the person has returned to the territory of the Requesting State after leaving it.

Article 13. RE-EXTRADITION TO A THIRD STATE

1. Where a person has been surrendered to the Requesting State by the Requested State, the first-mentioned State shall not extradite that person to any third State for an offence committed before his surrender unless:

- (a) The Requested State consents to such extradition; or
(b) The person has had an opportunity to leave the Requesting State and has not done so within forty-five days of discharge in respect of the offence for which that person was surrendered by the Requested State or has returned to the territory of the Requesting State after leaving it.

2. Before acceding to a request pursuant to sub-paragraph (1)(a) of this Article, the Requested State may request the production of the documents mentioned in Article 5.

Article 14. TRANSIT

1. Where a person is to be extradited to a Contracting Party from a third State or from a Contracting Party to a third state through the territory of the other Contracting Party, the Contracting Party to which or from which the person is to be extradited shall request the other Contracting Party to permit the transit of that person through its territory.

2. Upon receipt of such a request the Requested Contracting Party shall grant the request unless it is satisfied that there are reasonable grounds for refusing to do so.

3. Permission for the transit of a person shall, subject to the law of the Requested Contracting Party, include permission for the person to be held in custody during transit.

4. Where a person is being held in custody pursuant to paragraph 3, the Contracting Party in whose territory the person is being held may direct that the person be released if his transportation is not continued within a reasonable time.

5. The Contracting Party to which or from which the person is being extradited shall reimburse the other Contracting Party for any expense incurred by that other Contracting Party in connection with the transit, should the other Contracting Party request reimbursement.

Article 15. REPRESENTATION AND EXPENSES

1. The Requested State shall review for legal sufficiency documentation in support of an extradition request prior to submission to its judicial authorities and shall deal with the request of the Requesting State before such authorities.
2. The Requested State shall bear the expenses incurred in its territory in the arrest of the person whose extradition is requested, in the maintenance in custody of the person until he is surrendered to a person nominated by the Requesting State, and in relation to any legal proceedings in the Requested State arising out of the request for extradition.
3. The Requesting State shall bear the expenses incurred in conveying the person from the territory of the Requested State.

Article 16. MUTUAL ASSISTANCE IN CRIMINAL MATTERS

Subject to any further treaty between them, the Contracting Parties agree to afford each other, in accordance with their national law, the widest measure of mutual assistance in criminal matters, where such assistance is requested by their competent judicial authorities for the purpose of the investigation or prosecution of any offence under their jurisdiction.

Article 17. ENTRY INTO FORCE

1. This Treaty shall enter into force on the first day of the second month following the date on which the Contracting Parties shall have notified each other that their legal requirements have been complied with.
2. On its entry into force this Treaty shall, as between Australia and the Kingdom of the Netherlands, terminate and replace the Treaty between the United Kingdom and the Kingdom of the Netherlands for the extradition of criminals, signed at London, September 26, 1898.¹
3. If the notification from the Kingdom of the Netherlands under paragraph 1 of this Article does not provide for application of this Treaty to the Kingdom as a whole, the Treaty second-mentioned in paragraph 2 of this Article will remain in force between Australia and the Kingdom of the Netherlands in respect of that part of the Kingdom of the Netherlands to which the notification states that this Treaty does not apply.

Article 18. TERRITORIAL APPLICATION

As regards the Kingdom of the Netherlands, this Treaty shall apply to the territory of the Kingdom as a whole, unless the notification of the Kingdom of the Netherlands, referred to in Article 17, shall provide otherwise.

Article 19. TERMINATION

1. Either Contracting Party may terminate this Treaty at any time by written notification to the other Party. The termination shall be effective six months after the date of receipt of such notice.
2. Termination of this Treaty by the Kingdom of the Netherlands may be limited to one of its constituent parts.

[*For the testimonium and signatures, see p. 177 of this volume — Pour le testimonium et les signatures, voir p. 177 du présent volume.*]

¹ *British and Foreign State Papers*, vol. 90, p. 51.

[DUTCH TEXT — TEXTE NÉERLANDAIS]

VERDRAG INZAKE UITLEVERING TUSSEN AUSTRALIË EN HET KONINKRIJK DER NEDERLANDEN

Australië en het Koninkrijk der Nederlanden, geleid door de wens de samenwerking tussen de beide landen bij de bestrijding van de misdaad doeltreffender te doen zijn door een verdrag te sluiten inzake de uitlevering van personen die worden verdacht van of zijn veroordeeld wegens strafbare feiten,

Zijn overeengekomen als volgt:

Artikel 1. VERPLICHTING TOT UITLEVERING

Elke Verdragsluitende Partij komt overeen aan de andere uit te leveren, overeenkomstig de bepalingen van dit Verdrag, personen die worden gezocht met het oog op een strafvervolging, of de oplegging of tenuitvoerlegging van een sanctie in de verzoekende Staat voor een strafbaar feit dat tot uitlevering kan leiden.

Artikel 2. FEITEN DIE TOT DE UITLEVERING KUNNEN LEIDEN

1. Voor de toepassing van dit Verdrag zijn feiten die tot uitlevering kunnen leiden feiten, hoe ook omschreven, die strafbaar zijn gesteld krachtens de wetten van beide Verdragsluitende Partijen met gevangenisstraf of een andere vorm van vrijheidsbeneming voor een maximumtijdvak van ten minste één jaar of met een zwaardere straf. Wanneer het verzoek om uitlevering een persoon betreft die is veroordeeld wegens zulk een feit en die wordt gezocht voor de tenuitvoerlegging van een sanctie, wordt de uitlevering alleen toegestaan, indien een vrijheidsstraf of tot vrijheidsbeneming strekkende maatregel is opgelegd en er nog een tijdvak van ten minste zes maanden van zodanige vrijheidsbeneming moet worden ondergaan.

2. Voor de toepassing van dit artikel is het niet van belang of de wetten van de Verdragsluitende Partijen het handelen of nalaten dat het strafbare feit vormt, onder dezelfde categorie strafbare feiten rangschikken, dan wel het strafbare feit met dezelfde of soortgelijke termen aanduiden.

3. Voor de toepassing van dit artikel wordt, bij de bepaling of een feit een strafbaar feit is ingevolge het recht van beide Verdragsluitende Partijen, het geheel van het handelen of nalaten toegeschreven aan degene wiens overlevering wordt verzocht, in aanmerking genomen, zonder af te gaan op de in de wetgeving van de verzoekende Staat in de delictomschrijving opgenomen elementen.

4. De omstandigheid dat een feit wordt geacht een strafbaar feit van fiscale aard te zijn, is niet op zichzelf een reden uitlevering te weigeren.

5. Wanneer uitlevering wordt verzocht wegens een feit ingevolge een wet betreffende belastingen, douane, retributies of andere fiscale zaken, mag uitlevering niet worden geweigerd omdat naar de wetgeving van de aangezochte Staat niet dezelfde soort belasting of retributies worden geheven of die wetgeving niet dezelfde soort regeling op het gebied van belastingen, douane of retributies bevat als de wetgeving van de verzoekende Staat.

6. Dit Verdrag is van toepassing op de onder dit artikel vallende feiten, begaan zowel voor als na de datum waarop dit Verdrag in werking treedt.

Artikel 3. UITZONDERINGEN OP UITLEVERING

1. Uitlevering wordt niet toegestaan wanneer zich een van de volgende omstandigheden voordoet:

- (a) wanneer het strafbare feit waarvoor uitlevering wordt verzocht een politiek delict is of een feit samenhangend met een politiek delict. De term politiek delict omvat niet het van het leven beroven of de poging daartoe van een staatshoofd of een lid van zijn of haar familie en evenmin een delict ingevolge de wetgeving betreffende genocide;
- (b) wanneer er een gegrond vermoeden bestaat dat een verzoek tot uitlevering voor een gewoon strafbaar feit is gedaan ten einde een persoon te vervolgen of te straffen wegens diens ras, godsdienst, nationaliteit of politieke overtuiging of dat die persoon om een van die redenen in een nadelige positie kan komen te verkeren;
- (c) het feit waarvoor uitlevering wordt verzocht een delict is krachtens het militaire recht, dat geen delict is krachtens de algemene strafwet van de Verdragsluitende Partijen;
- (d) wanneer de opgeëiste persoon krachtens de wetten van de aangezochte Staat betreffende een eerdere vrijspraak, ontslag van rechtsvervolging, schuldigverklaring of bestraffing, danwel de verjaring niet meer strafrechtelijk kan worden vervolgd of niet langer een straf te zijnen aanzien kan worden ten uitvoer gelegd voor het feit waarvoor uitlevering wordt verzocht.

2. Uitlevering kan worden geweigerd wanneer zich een van de volgende omstandigheden voordoet:

- (a) wanneer de persoon wiens overlevering wordt verzocht, onderdaan is van de aangezochte Staat. Indien de aangezochte Staat weigert een onderdaan van die Staat uit te leveren dient hij, indien de andere Partij zulks verzoekt en de wetten van de aangezochte Staat zulks toelaten, de zaak voor te leggen aan de bevoegde autoriteiten opdat de strafvervolging van de persoon met betrekking tot enkele of alle strafbare feiten waarvoor uitlevering is verzocht, kan worden ingesteld overeenkomstig de wetten en gebruiken van die Staat;
- (b) wanneer de bevoegde autoriteiten van de aangezochte Staat besloten hebben de persoon wiens overlevering wordt verzocht niet te vervolgen voor het feit waarvoor uitlevering wordt verzocht;
- (c) wanneer op het feit dat de opgeëiste persoon ten laste wordt gelegd de doodstraf is gesteld, tenzij de verzoekende Staat zich ertoe verbindt, dat de doodstraf niet zal worden opgelegd of, indien zij wordt opgelegd, niet ten uitvoer zal worden gelegd;
- (d) wanneer in de aangezochte Staat een vervolging met betrekking tot het feit waarvoor uitlevering wordt verzocht aanhangig is tegen de persoon wiens overlevering wordt verzocht; of
- (e) wanneer de aangezochte Staat, mede rekening houdend met de aard van het feit en de belangen van de verzoekende Staat, van oordeel is dat, in de omstandigheden van het geval, met name gelet op de leeftijd of gezondheid

van de persoon wiens uitlevering wordt verzocht, de uitlevering van die persoon overenigbaar zou zijn met humanitaire overwegingen.

Artikel 4. UITSTEL VAN UITLEVERING

De aangezochte Staat kan de behandeling van een verzoek tot uitlevering van een persoon of diens feitelijke overlevering uitstellen ten einde een vervolging tegen hem aan te spannen of opdat deze een straf kan ondergaan, voor een ander strafbaar feit dan een feit bestaande uit een handelen of nalaten waarvoor zijn uitlevering wordt verzocht. De aangezochte Staat stelt de verzoekende Staat hiervan in kennis.

Artikel 5. PROCEDURE MET BETREKKING TOT UITLEVERING EN VEREISTE STUKKEN

1. Een verzoek tot uitlevering dienst schriftelijk en langs diplomatieke weg te worden gedaan. Alle stukken die worden overgelegd ter ondersteuning van een verzoek tot uitlevering dienen naar behoren te zijn gewaarmerkt.
2. Bij het verzoek tot uitlevering dienen te worden gevoedg:
 - (a) indien de persoon wordt beschuldigd van een strafbaar feit: een bevel tot aanhouding of een afschrift van het bevel tot aanhouding van de persoon, een uiteenzetting van elk strafbaar feit waarvoor uitlevering wordt verzocht en een uiteenzetting van het handelen of nalaten (met inbegrip van plaats en tijdstip) dat de voortvluchtige met betrekking tot elk strafbaar feit ten laste wordt gelegd;
 - (b) indien de persoon is veroordeeld wegens een strafbaar feit: de stukken die blijk geven van de veroordeling en de opgelegde sanctie, van het feit dat de sanctie vatbaar voor onmiddellijke tenuitvoerlegging is en van de mate waarin de sanctie niet ten uitvoer is gelegd;
 - (c) indien de persoon is veroordeeld wegens een strafbaar feit, maar op het tijdstip van het verzoek geen sanctie is opgelegd: de stukken die blijk geven van de veroordeling en een verklaring waarin wordt bevestigd dat het voor-nemen bestaat een sanctie op te leggen;
 - (d) in alle gevallen: een afschrift van de eventuele desbetreffende bepaling van de wet, welke het feit strafbaar stelt of een uiteenzetting van het toepasselijke recht ten aanzien van het feit en in beide gevallen een verklaring omtrent de maximum-straf die voor dat feit kan worden opgelegd en van een eventueel toepasselijke verjaringstermijn;
 - (e) in alle gevallen: een zo nauwkeurig mogelijk signalement van de opgeëiste persoon, te zamen met alle andere informatie die ertoe kan bijdragen zijn identiteit en nationaliteit vast te stellen.

3. Uitlevering van een ingevolge de bepalingen van dit Verdrag opgeëiste persoon kan worden toegestaan, ook wanneer niet is voldaan aan de voorwaarden van het eerste en tweede lid van dit artikel, mits de opgeëiste persoon ermee instemt dat zijn uitlevering zal worden gelast. Onverminderd de wetten van de aangezochte Staat is de verzoekende Staat, indien de aangezochte Staat zulks verklaart, in zulke gevallen niet gebonden door het bepaalde in het eerste en tweede lid van artikel 12.

4. Een Verdragsluitende Partij die de andere Verdragsluitende Partij overeenkomstig dit Verdrag een stuk toezendt, dat niet in de taal van de andere Verdragsluitende Partij is gesteld, verstrekt op verzoek een vertaling van dit stuk in de taal van de andere Verdragsluitende Partij.

**Artikel 6. WAARMERKING VAN STUKKEN TER ONDERSTEUNING
VAN HET VERZOEK**

1. Een stuk dat overeenkomstig artikel 5 bij het verzoek tot uitlevering is gevoegd, wordt, indien het naar behoren is gewaarmerkt, toegelaten als bewijs in een uitleveringsprocedure in de aangezochte Staat.

2. Voor de toepassing van dit Verdrag is een stuk naar behoren gewaarmerkt indien:

- (a) het is ondertekend of geattesteerd door een rechter, magistraat of functionaris in of van de verzoekende Staat; en
- (b) het is gelegaliseerd door het stempel van een ambtenaar, ministerie van algemeen bestuur of minister van de verzoekende Staat.

Artikel 7. AANVULLENDE GEGEVENS

1. Indien de aangezochte Staat van oordeel is dat de ter ondersteuning van het verzoek tot uitlevering van een persoon verstrekte gegevens niet toereikend zijn om te voldoen aan de vereisten van zijn wet met betrekking tot uitlevering, kan die Staat verzoeken dat binnen een door hem gestelde termijn aanvullende gegevens worden verstrekt.

2. Indien de persoon wiens uitlevering wordt verzocht is aangehouden en de verstrekte aanvullende gegevens niet toereikend zijn of niet binnen de gestelde termijn worden ontvangen, kan de persoon uit detentie worden ontslagen, maar dit ontslag belet de verzoekende Staat niet, een nieuw verzoek tot uitlevering van die persoon te doen.

3. Wanneer de persoon uit detentie is ontslagen overeenkomstig het tweede lid, stelt de aangezochte Staat de verzoekende Staat zo spoedig mogelijk daarvan in kennis.

Artikel 8. VOORLOPIGE AANHOUDING

1. In geval van spoed kan een Verdragsluitende Partij door tussenkomst van haar bevoegde autoriteit met medewerking van de Internationale Politie-Organisatie (INTERPOL) of op andere wijze verzoeken om voorlopige aanhouding van de gezochte persoon in afwachting van de indiening van het verzoek tot uitlevering langs diplomatische weg.

2. Het verzoek dient te bevatten een signalement van de gezochte persoon, een aanduiding van het voornemen de uitlevering van de gezochte persoon te verzoeken, een verklaring betreffende het bestaan en de inhoud van een bevel tot aanhouding of van een veroordelend vonnis betreffende die persoon, een verklaring omtrent de maximumstraf die kan worden opgelegd of de straf die is opgelegd voor het strafbare feit en een uiteenzetting omtrent het handelen of nalaten (met inbegrip van plaats en tijdstip) waarvan wordt beweerd dat dit het strafbare feit vormt.

3. De aangezochte Staat stelt de verzoekende Staat onverwijld in kennis van het aan het verzoek gegeven gevolg.

4. Een op grond van zulk een verzoek aangehouden persoon wordt in vrijheid gesteld na het verstrijken van vijfenveertig dagen van de datum van zijn aanhouding indien geen verzoek tot zijn uitlevering, ondersteund door de in artikel 5 genoemde stukken, is ontvangen.

5. De invrijheidstelling van een persoon ingevolge het vierde lid van dit artikel sluit niet de aanhangigmaking uit van een procedure met het oog op uitlevering van de opgeëiste persoon, indien het verzoek daarna alsnog wordt ontvangen.

Artikel 9. SAMENLOOP VAN VERZOEKEN

1. Wanneer van twee of meer Staten verzoeken worden ontvangen tot uitlevering van dezelfde persoon, bepaalt de aangezochte Staat aan welke van die Staten die persoon wordt uitgeleverd en stelt hij de verzoekende Staat in kennis van zijn beslissing.

2. Bij het bepalen aan welke Staat een persoon wordt uitgeleverd houdt de aangezochte Staat rekening met alle van belang zijnde omstandigheden en in het bijzonder met:

- (a) de meerdere of mindere ernst van de strafbare feiten, indien de verzoeken verschillende feiten betreffen;
- (b) de plaats en het tijdstip van het begaan van elk feit;
- (c) de onderscheiden data van de verzoeken;
- (d) de nationaliteit van de persoon; en
- (e) de vaste verblijfplaats van de persoon.

Artikel 10. OVERLEVERING VAN UIT TE LEVEREN PERSOON

1. Australië behoeft geen beslissing op een verzoek tot uitlevering te nemen vóór het verstrijken van vijftien dagen vanaf de datum waarop de persoon door de rechter als voor uitlevering in aanmerking komend is verklaard of, indien beroep is aangetekend, vóór het verstrijken van vijftien dagen vanaf de uitspraak van de rechter die het beroep behandelt of, wanneer er tegen die uitspraak wederom beroep is aangetekend bij een andere rechter, de datum van de uitspraak van die andere rechter.

2. De aangezochte Staat deelt, zodra er een beslissing op het verzoek tot uitlevering is genomen, die beslissing langs diplomatische weg mede aan de verzoekende Staat. Een gehele of gedeeltelijke afwijzing van het verzoek tot uitlevering wordt met redenen omkleed.

3. Wanneer de uitlevering van een persoon voor een strafbaar feit wordt toegestaan, wordt die persoon uit het grondgebied van de aangezochte Staat verwijderd van een plaats van vertrek in het grondgebied van die Staat die de verzoekende Staat schikt.

4. De verzoekende Staat verwijdert de persoon uit het grondgebied van de aangezochte Staat binnen een door de laatstgenoemde Staat vastgestelde, redelijke termijn en indien de persoon niet binnen die termijn is verwijderd kan de aangezochte Staat weigeren hem uit te leveren voor hetzelfde strafbare feit.

5. Indien overmacht een Partij belet de uit te leveren persoon over te leveren of te verwijderen, stelt zij de andere Partij daarvan in kennis. De twee

Verdragsluitende Partijen komen een nieuwe datum van overlevering overeen en het bepaalde in het vierde lid van dit artikel is van toepassing.

Artikel 11. OVERDRACHT VAN VOORWERPEN

1. Op verzoek van de verzoekende Staat worden, voor zover dat naar het recht van de aangezochte Staat is toegestaan en behoudens de rechten van derden, die naar behoren dienen te worden geëerbiedigd, alle in de aangezochte Staat aangetroffen voorwerpen, die zijn verworven als gevolg van het strafbare feit of die vereist zijn als bewijs, overgedragen indien de uitlevering wordt toegestaan.

2. Behoudens de beperkingen in het eerste lid van dit artikel worden de bovengenoemde voorwerpen, indien de verzoekende Staat zulks verzoekt, aan de verzoekende Staat overgedragen, zelfs indien de uitlevering niet kan worden uitgevoerd wegens het overlijden of de onvluchting van de opgeëiste persoon.

3. Waar het recht van de aangezochte Staat of de rechten van derden zulks vereisen, worden aldus overgedragen voorwerpen kosteloos aan de aangezochte Staat teruggegeven, indien die Staat zulks verzoekt.

Artikel 12. SPECIALITEITSBEGINSEL

1. Onder voorbehoud van het derde lid wordt een ingevolge dit Verdrag uitgeleverde persoon niet in hechtenis gesteld of berecht of aan enige andere beperking van zijn bewegingsvrijheid onderworpen binnen het grondgebied van de verzoekende Staat ter zake van een ander vóór zijn uitlevering gepleegd feit dan:

- (a) een strafbaar feit waarvoor zijn uitlevering werd toegestaan of enig ander feit omschreven in artikel 1, waarvoor hij zou kunnen worden veroordeeld op grond van bewijs van de feiten waarop het verzoek tot zijn uitlevering was gebaseerd, mits dat feit niet strafbaar is gesteld met een zwaardere straf dan die welke zou kunnen worden opgelegd voor het feit waarvoor uitlevering werd verzocht;
- (b) enig ander strafbaar feit met betrekking waartoe de aangezochte Staat er overeenkomstig zijn recht mee instemt dat hij in hechtenis wordt gesteld, berecht of onderworpen aan een beperking van zijn bewegingsvrijheid.

2. Bij een verzoek tot instemming van de aangezochte Staat ingevolge dit artikel dienen de in artikel 5 vermelde stukken te worden gevoegd.

3. Het eerste lid is niet van toepassing indien de persoon de gelegenheid had de verzoekende Staat te verlaten en zulks niet heeft gedaan binnen 45 dagen na zijn invrijheidstelling ter zake van het strafbare feit waarvoor hij werd uitgeleverd of indien de persoon is teruggekeerd naar het grondgebied van de verzoekende Staat nadat hij dit had verlaten.

Artikel 13. VERDERLEVERING AAN EEN DERDE STAAT

1. Wanneer een persoon door de aangezochte Staat is overgeleverd aan de verzoekende Staat, levert laatstgenoemde Staat die persoon niet verder aan een derde Staat voor een strafbaar feit begaan vóór zijn overlevering, tenzij:

- (a) de aangezochte Staat met deze uitlevering instemt; of
- (b) de persoon de gelegenheid had de verzoekende Staat te verlaten en zulks niet heeft gedaan binnen vijfenviertig dagen na zijn invrijheidstelling ter zake van het strafbare feit waarvoor die persoon was overgeleverd door de aangezochte

Staat of is teruggekeerd naar het grondgebied van de verzoekende Staat nadat hij dit had verlaten.

2. Alvorens in te stemmen met een verzoek ingevolge het eerste lid, letter (a), van dit artikel kan de aangezochte Staat verzoeken om overlegging van de in artikel 5 vermelde stukken.

Artikel 14. DOORTOCHT

1. Wanneer een persoon moet worden uitgeleverd aan een Verdragsluitende Partij vanuit een derde Staat of vanuit een Verdragsluitende Partij aan een derde Staat via het grondgebied van de andere Verdragsluitende Partij, verzoekt de Verdragsluitende Partij aan welke of door welke die persoon moet worden uitgeleverd de andere Verdragsluitende Partij de doortocht van die persoon door haar grondgebied toe te laten.

2. Na ontvangst van zulk een verzoek willigt de aangezochte Verdragsluitende Partij het verzoek in, terwijl zij ervan overtuigd is dat er redelijke gronden zijn zulks te weigeren.

3. De toestemming voor de doortocht van een persoon omvat, onvermindert het bepaalde in de wet van de aangezochte Verdragsluitende Partij, toestemming om die persoon tijdens de doortocht in hechtenis te houden.

4. Wanneer een persoon ingevolge het derde lid in hechtenis wordt gehouden, kan de Verdragsluitende Partij binnen wier grondgebied de persoon wordt vastgehouden, gelasten dat de persoon in vrijheid wordt gesteld indien zijn vervoer niet binnen een redelijke termijn wordt voortgezet.

5. De Verdragsluitende Partij aan welke of door welke de persoon wordt uitgeleverd, vergoedt de andere Verdragsluitende Partij alle door die andere Verdragsluitende Partij in verband met de doortocht gemaakte kosten, indien de andere Verdragsluitende Partij om vergoeding verzoekt.

Artikel 15. VERTEGENWOORDIGING EN KOSTEN

1. De aangezochte Staat controleert of de documentatie ter ondersteuning van een verzoek tot uitlevering aan de formele vereisten voldoet alvorens deze aan zijn rechterlijke autoriteiten voor te leggen en behandelt het verzoek van de verzoekende Staat ten overstaan van deze autoriteiten.

2. De aangezochte Staat draagt de binnen zijn grondgebied gemaakte kosten voor de aanhouding van de persoon wiens uitlevering wordt verzocht, voor het in hechtenis houden van die persoon totdat hij is overgeleverd aan een door de verzoekende Staat aangewezen persoon, alsmede in verband met een gerechtelijke procedure in de aangezochte Staat, voortvloeiend uit het verzoek tot uitlevering.

3. De verzoekende Staat draagt de kosten gemaakt voor het overbrengen van de persoon vanuit het grondgebied van de aangezochte Staat.

Artikel 16. WEDERZIJDSE RECHTSHULP IN STRAFZAKEN

Behoudens enig nader tussen hen te sluiten verdrag, komen de Verdragsluitende Partijen overeen, elkander overeenkomstig hun nationale wetgeving de ruimste mate van wederzijdse rechtshulp in strafzaken te verlenen, wanneer zulke hulp wordt verzocht door hun bevoegde rechterlijke autoriteiten ten behoeve van

het onderzoek of de vervolging wegens onder hun rechtsmacht vallende strafbare feiten.

Artikel 17. INWERKINGTREDING

1. Dit Verdrag treedt in werking op de eerste dag van de tweede maand volgend op de datum waarop de Verdragsluitende Partijen elkander ervan in kennis hebben gesteld dat aan hun wettelijke vereisten is voldaan.

2. Bij zijn inwerkingtreding beëindigt en vervangt dit Verdrag tussen het Koninkrijk der Nederlanden e Australië, het Verdrag tussen het Koninkrijk der Nederlanden en het Verenigd Koninkrijk tot uitlevering van misdadijers, dat op 26 september 1898 te Londen werd ondertekend.

3. Indien de kennisgeving van het Koninkrijk der Nederlanden ingevolge het eerste lid van dit artikel niet voorziet in de toepassing van dit Verdrag voor het gehele Koninkrijk, blijft het in het tweede lid van dit artikel als tweede genoemde Verdrag van kracht tussen het Koninkrijk der Nederlanden en Australië met betrekking tot dat deel van het Koninkrijk der Nederlanden waarvan in de kennisgeving wordt verklaard dat dit Verdrag er niet voor van toepassing is.

Artikel 18. TERRITORIALE TOEPASSELIJKHEID

Wat het Koninkrijk der Nederlanden betreft, is dit Verdrag van toepassing voor het grondgebied van het gehele Koninkrijk, tenzij in de in artikel 17 bedoelde kennisgeving van het Koninkrijk der Nederlanden anders wordt bepaald.

Artikel 19. Beeindiging

1. Elk der Verdragsluitende Partijen kan dit Verdrag te allen tijde beëindigen door middel van een schriftelijke kennisgeving aan de andere Partij. De beëindiging wordt van kracht zes maanden na de datum van ontvangst van een zodanige kennisgeving.

2. Beëindiging van dit Verdrag door het Koninkrijk der Nederlanden kan beperkt worden tot één van zijn samenstellende delen.

[*For the testimonium and signatures, see p. 177 of this volume — Pour le testimonium et les signatures, voir p. 177 du présent volume.*]

IN WITNESS WHEREOF the undersigned, being duly authorised thereto, have signed this Treaty.

TEN BLIJKE WAARVAN de ondergetekenden, daartoe naar behoren gemachtigd, dit Verdrag hebben ondertekend.

DONE at The Hague on the fifth day of September one thousand, nine hundred and eighty-five in the English and Dutch languages both texts being equally authentic.

GEDAAN te s-Gravenhage op 5 september 1985 in de Nederlandse en de Engelse taal, zijnde beide teksten gelijkelijk authentiek.

For Australia:

Voor Australië

[*Signed — Signé*]¹

For the Kingdom
of the Netherlands:

Voor het Koninkrijk
der Nederlanden

[*Signed — Signé*]²

¹ Signed by Lionel Bowen — Signé par Lionel Bowen.

² Signed by H. van den Broek — Signé par H. van den Broek.

[TRADUCTION — TRANSLATION]

TRAITÉ¹ D'EXTRADITION ENTRE L'AUSTRALIE ET LE ROYAUME DES PAYS-BAS

L'Australie et le Royaume des Pays-Bas, désireux de rendre plus efficace la coopération qui existe entre les deux pays en matière de suppression de la criminalité au moyen de la conclusion d'un traité d'extradition d'individus inculpés ou reconnus coupables d'infractions,

Sont convenus de ce qui suit :

Article premier. OBLIGATION D'EXTRADER

Chacune des Parties contractantes s'engage à livrer à l'autre Partie, conformément aux dispositions du présent Traité, tout individu qui est recherché aux fins de poursuites ou de l'imposition ou de l'exécution d'une peine dans l'Etat requérant pour une infraction donnant lieu à extradition.

Article 2. INFRACTIONS DONNANT LIEU À EXTRADITION

1. Aux fins du présent Traité, donne lieu à extradition, quelque soit la manière dont elle est décrite, une infraction qui, en vertu de la législation des deux Parties contractantes, est punie d'une peine d'emprisonnement ou d'une autre mesure privative de liberté d'une durée maximum d'au moins une année, ou d'une peine plus sévère. Lorsque la demande d'extradition concerne un individu reconnu coupable d'une telle infraction et qui est recherché en vue de l'exécution de ladite peine, l'extradition n'est accordée que si la mesure privative de liberté a été imposée et qu'une période d'au moins six mois de privation de liberté reste à purger.

2. Le présent article est applicable même si les législations des Parties contractantes ne classent pas les actes ou omissions qui constituent l'infraction dans la même catégorie d'infractions ou n'usent pas d'une terminologie identique pour qualifier l'infraction.

3. Aux fins du présent article, pour déterminer si une infraction l'est au regard de la législation des deux Parties contractantes, l'ensemble des actes ou omissions retenus contre l'individu dont la remise est demandée est pris en considération sans faire référence aux éléments constitutifs de l'infraction au regard de la législation de l'Etat requérant.

4. Le fait que l'infraction est considérée comme revêtant un caractère fiscal ne constitue pas en soi une raison pour refuser l'extradition.

5. Lorsque l'extradition est demandée pour une infraction envers la législation relative à la fiscalité, aux droits de douane ou d'autres questions portant sur les revenus, l'extradition ne peut être refusée simplement en raison du fait que la législation de l'Etat requis n'établit pas le même type d'impôts ou de droits ou ne prévoit pas les mêmes impôts, droits et réglementations douanières que la législation de l'Etat requérant.

¹ Entré en vigueur le 1er février 1988, soit le premier jour du deuxième mois ayant suivi la date à laquelle les Parties contractantes s'étaient notifiées (le 18 décembre 1987) l'accomplissement de leurs formalités légales, conformément au paragraphe 1 de l'article 17.

6. Le présent Traité s'applique aux infractions visées au présent article commises tant avant qu'après la date de son entrée en vigueur.

Article 3. CAS D'EXCEPTION

1. L'extradition n'est pas accordée dans les circonstances suivantes :

- a) Lorsque l'infraction pour laquelle l'extradition est demandée revêt un caractère politique ou lorsqu'elle est liée à une infraction à caractère politique. L'assassinat ou une tentative d'assassinat d'un Chef d'Etat ou d'un membre de sa famille, ou une infraction à la législation ayant trait au génocide ne sont pas considérés comme étant des infractions à caractère politique;
- b) Lorsqu'il existe des raisons sérieuses de croire que la demande d'extradition motivée par une infraction de droit commun a été présentée aux fins de poursuivre ou de punir un individu pour des considérations de race, de religion, de nationalité ou d'opinions politiques ou que la situation de cet individu risque d'être aggravée pour l'une ou l'autre de ces raisons;
- c) Lorsque l'infraction pour laquelle l'extradition est demandée est une infraction à la législation militaire et ne constitue pas une infraction en vertu du droit pénal des Parties contractantes;
- d) Lorsque l'individu recherché a acquis l'immunité à l'égard de poursuites ou de l'exécution de la peine en raison de la prescription, en ce qui concerne l'infraction pour laquelle l'extradition est demandée aux termes de la législation de l'Etat requis relative à l'acquittement préalable.

2. L'extradition peut être refusée dans les circonstances suivantes :

- a) Lorsque l'individu dont l'extradition est demandée est un ressortissant de l'Etat requis. L'Etat requis qui refuse d'extrader l'un de ses ressortissants doit, sur la demande de l'autre Partie et si sa législation l'y autorise, soumettre l'affaire aux autorités compétentes afin que les poursuites judiciaires à l'encontre de l'intéressé puissent avoir lieu en ce qui concerne toutes ou certaines des infractions pour lesquelles l'extradition a été demandée, conformément à la législation et à la pratique dudit Etat;
- b) Lorsque les autorités compétentes de l'Etat requis ont décidé de ne pas engager de poursuites à l'encontre de l'individu dont l'extradition est demandée en ce qui concerne l'infraction qui fait l'objet de la demande d'extradition;
- c) Lorsque l'infraction pour laquelle l'individu recherché est inculpé, est punie de la peine de mort, à moins que l'Etat requérant s'engage à ce que la peine capitale ne soit pas prononcée ou que, si elle devait l'être, qu'elle ne soit pas exécutée;
- d) Dans le cas de poursuites en instance dans l'Etat requis à l'encontre de l'individu dont la remise est demandée pour la même infraction; ou
- e) Lorsque l'Etat requis, tout en tenant compte de la nature de l'infraction et des intérêts de l'Etat requérant, estime que, vu les circonstances de l'espèce, et notamment l'âge ou la santé de l'individu dont l'extradition est demandée, l'extradition serait incompatible avec des considérations humanitaires.

Article 4. EXTRADITION DIFFÉRÉE

L'Etat requis peut différer l'examen d'une demande d'extradition d'un individu ou de sa remise pour qu'il puisse être poursuivi ou pour qu'il puisse purger

une peine encourue à raison d'une infraction autre que celle résultant d'un acte ou d'une omission qui fait l'objet de la demande d'extradition.

Article 5. PROCÉDURE D'EXTRADITION ET PIÈCES REQUISÉS

1. La demande d'extradition est établie par écrit et communiquée par la voie diplomatique. Tous documents présentés à l'appui d'une demande d'extradition doivent être dûment authentifiés.

2. La demande d'extradition doit être accompagnée des pièces suivantes :

- a) Si l'intéressé est accusé d'une infraction : d'un mandat d'arrêt ou d'une copie d'un tel mandat, d'un exposé relatif à chaque infraction pour laquelle l'extradition est demandée et d'un exposé des actes ou omissions (y compris le temps et le lieu de la perpétration) retenus contre le fugitif pour chaque infraction;
- b) Si l'intéressé a été reconnu coupable d'une infraction : de tous documents attestant la condamnation et la peine prononcée, le fait que la sentence est immédiatement exécutoire et la fraction de la peine qui reste à purger;
- c) Si l'intéressé a été reconnu coupable d'une infraction mais qu'aucune peine ne lui a encore été imposée au moment de la présentation de la demande : de tous documents établissant la culpabilité et d'une déclaration précisant l'intention d'imposer une peine;
- d) Dans tous les cas : du texte des dispositions légales applicables, le cas échéant, à l'infraction ou d'une déclaration sur le droit applicable à l'infraction et, dans les deux cas, d'une déclaration sur la peine maximale qu'entraîne l'infraction et de toute prescription applicable;
- e) Dans tous les cas : d'un signalement aussi précis que possible de l'individu réclamé et de tous autres renseignements de nature à déterminer son identité et sa nationalité.

3. L'extradition d'un individu réclamé peut être accordée conformément aux dispositions du présent Traité, même si les conditions établies aux paragraphes 1 et 2 du présent article ne sont pas remplies, pour autant que l'individu réclamé consent à son extradition. Sous réserve de la législation de l'Etat requis, et si celui-ci en fait la déclaration, l'Etat requérant ne sera pas, dans ces cas, tenu de se conformer aux dispositions des paragraphes 1 et 2 de l'article 12.

4. Une Partie contractante qui, conformément au présent Traité, communique à l'autre Partie contractante un document qui n'est pas rédigé dans la langue de l'autre Partie contractante doit, si la demande lui en est faite, fournir une traduction du document dans la langue de l'autre Partie contractante.

Article 6. AUTHENTIFICATION DES PIÈCES PRODUITES

1. Toute pièce produite conformément à l'article 5 à l'appui d'une demande d'extradition est admise comme preuve dans toute procédure d'extradition dans l'Etat requis, si elle est dûment authentifiée.

2. Une pièce est dûment authentifiée aux fins du présent Traité, lorsque :

- a) Elle se présente comme ayant été signée ou attestée par un juge, un magistrat ou un fonctionnaire de l'Etat requérant; et lorsque
- b) Elle se présente comme ayant été authentifiée au moyen du sceau officiel d'un fonctionnaire, d'un ministère ou d'un ministre d'Etat de l'Etat requérant.

Article 7. COMPLÉMENT D'INFORMATION

1. Si l'Etat requis considère que les informations communiquées à l'appui de la demande d'extradition ne suffisent pas à répondre aux exigences de sa propre législation en matière d'extradition, il peut demander que des informations supplémentaires lui soient fournies dans le délai qu'il fixera.

2. Si l'individu dont l'extradition est demandée se trouve en détention et que les informations supplémentaires s'avèrent insuffisantes ou ne sont pas reçues dans les délais fixés, il peut être remis en liberté. Cette mise en liberté ne s'oppose toutefois pas à ce que l'Etat requérant introduise une nouvelle demande d'extradition.

3. Si l'individu est remis en liberté conformément au paragraphe 2, l'Etat requis en informe l'Etat requérant dès que possible.

Article 8. ARRESTATION PROVISOIRE

1. En cas d'urgence, une Partie contractante peut demander, par l'intermédiaire de ses autorités compétentes, l'arrestation provisoire d'un individu recherché en attendant que soit présentée la demande d'extradition par la voie diplomatique; en pareil cas il peut être fait appel aux services de l'Organisation internationale de police criminelle (INTERPOL) ou à tout autre moyen.

2. L'application comporte un signalement de l'individu recherché, une déclaration affirmant l'intention de demander l'extradition dudit individu, une déclaration indiquant l'existence et les termes d'un mandat d'arrêt ou d'un jugement confirmant la culpabilité de l'individu, une déclaration indiquant la peine maximale qui peut être prononcée ou de la peine déjà imposée pour l'infraction, ainsi qu'une déclaration décrivant les actes ou omissions (y compris le temps et le lieu de la perpétration) retenus et qui constituent l'infraction.

3. L'Etat requis informe le plus rapidement possible l'Etat requérant des suites données à sa demande.

4. Un individu détenu sur la base d'une telle application est remis en liberté à l'expiration d'un délai de 45 jours à compter de la date de son arrestation si la demande d'extradition, accompagnée des pièces visées à l'article 5, n'a pas été reçue.

5. La mise en liberté d'un individu en application du paragraphe 4 du présent article ne s'oppose pas à l'introduction d'une procédure visant à son extradition si une demande à cet effet est reçue ultérieurement.

Article 9. CONCOURS DE DEMANDES

1. En cas de demandes émanant de deux ou de plusieurs Etats en vue de l'extradition du même individu, l'Etat requis décide auquel de ces Etats l'individu doit être livré et il notifie les Etats requérants de sa décision.

2. Pour décider auquel des Etats l'extradition sera accordée, l'Etat requis tient compte de toutes les circonstances pertinentes et notamment :

- a) Dans le cas de demandes portant sur diverses infractions, du degré de gravité desdites infractions;
- b) De l'époque et du lieu où chacune des infractions a été commise;
- c) Des dates respectives des différentes demandes;

- d) De la nationalité de l'intéressé; et
- e) Du lieu de résidence habituelle de l'intéressé.

Article 10. REMISE DE L'EXTRADÉ

1. L'Australie ne sera pas tenue de prendre une décision concernant une demande d'extradition avant l'expiration d'un délai de 15 jours à compter de la date à laquelle l'individu a été judiciairement déclaré passible d'extradition ou, si un pourvoi a été introduit, avant l'expiration d'un délai de 15 jours suivant la décision du tribunal saisi du pourvoi, ou, lorsqu'un nouveau pourvoi a été introduit à la suite de ladite décision, suivant la date de la décision de cet autre tribunal d'appel.

2. L'Etat requis fait connaître dès que possible à l'Etat requérant par la voie diplomatique sa décision sur la demande d'extradition. Tout refus total ou partiel est motivé.

3. Lorsqu'une décision a été prise au sujet de l'extradition, l'individu réclamé est extradé de l'Etat requis à partir d'un lieu situé sur le territoire dudit Etat convenant à l'Etat requérant.

4. L'Etat requérant retire l'intéressé du territoire de l'Etat requis dans un délai raisonnable fixé par ce dernier Etat et, si l'intéressé n'est pas reconduit dans ledit délai, l'Etat requis peut alors refuser l'extradition au titre de la même infraction.

5. En cas de force majeure empêchant la remise ou le retrait de l'individu à extrader, la Partie intéressée en informe l'autre Partie. Les deux Parties contractantes conviennent alors d'une nouvelle date de remise et les dispositions du paragraphe 4 du présent article sont applicables.

Article 11. REMISE D'OBJETS

1. Dans la mesure admise par la législation de l'Etat requis et sous réserve des droits de tiers qui seront dûment réservés, tous objets trouvés dans l'Etat requis qui auraient été acquis du fait de l'infraction ou qui peuvent servir de pièce à conviction seront remis à l'Etat requérant, sur sa demande, lorsque l'extradition a été accordée.

2. Sous réserve des dispositions du paragraphe 1 du présent article, les objets visés ci-dessus sont, si l'Etat requérant en fait la demande, remis à cet Etat même dans le cas où l'extradition ne peut avoir lieu par suite de la mort ou de l'évasion de l'individu réclamé.

3. Lorsque la législation de l'Etat requis ou les droits de tiers l'exigent, tous les objets ainsi remis sont restitués sans frais à l'Etat requis si celui-ci en fait la demande.

Article 12. RÈGLE DE LA SPÉCIALITÉ

1. Sous réserve du paragraphe 3, un individu extradé en vertu du présent Traité ne peut être détenu, poursuivi ni soumis à toute autre restriction de sa liberté individuelle sur le territoire de l'Etat requérant au titre d'une infraction commise avant son extradition, sauf s'il s'agit :

a) D'une infraction pour laquelle l'extradition a été accordée ou de toute infraction décrite à l'article premier et du chef de laquelle il pourrait être

condamné sur preuve des faits motivant la demande d'extradition pourvu que ladite infraction n'entraîne pas une peine plus sévère que celle qui pourrait être prononcée en ce qui concerne l'infraction pour laquelle l'extradition est réclamée; ou

- b) De toute infraction pour laquelle l'Etat requis consent, conformément à sa législation, à ce que l'intéressé soit détenu, poursuivi ou soumis à une restriction de sa liberté individuelle.

2. Toute demande adressée à l'Etat requis en vue d'obtenir son consentement au titre du présent article doit être accompagnée de la documentation visée à l'article 5.

3. Les dispositions du paragraphe 1 ne s'appliquent pas si l'intéressé, ayant eu la possibilité de le faire, n'a pas quitté l'Etat requérant dans les 45 jours suivant son élargissement à la suite de l'infraction pour laquelle il a été extradé, ou lorsque l'intéressé est retourné sur le territoire de l'Etat requérant après l'avoir quitté.

Article 13. RÉEXTRADITION À UN ETAT TIERS

1. Lorsqu'un individu a été remis à l'Etat requérant par l'Etat requis, le premier Etat ne peut extrader ledit individu à un Etat tiers pour une infraction commise antérieurement à sa remise, sauf :

- a) Lorsque l'Etat requis y consent; ou
 b) Lorsque ledit individu, ayant eu la possibilité de le faire, n'a pas quitté l'Etat requérant dans les 45 jours suivant son élargissement à la suite de l'infraction pour laquelle il a été extradé par l'Etat requis, ou lorsqu'il est retourné dans l'Etat requérant après l'avoir quitté.

2. Avant de donner son consentement aux termes de l'alinéa *a* du paragraphe 1 du présent article, l'Etat requis peut demander qu'on lui communique la documentation visée à l'article 5.

Article 14. TRANSIT

1. Lorsqu'un individu doit être extradé vers une Partie contractante à partir d'un Etat tiers ou d'une Partie contractante vers un Etat tiers en traversant le territoire de l'autre Partie contractante, la Partie contractante vers laquelle ou de laquelle l'intéressé doit être extradé présente une demande à l'autre Partie contractante afin d'obtenir l'autorisation de transit de l'intéressé à travers son territoire.

2. Sur réception d'une telle demande, la Partie contractante requise y accède à moins d'avoir des motifs raisonnables de ne pas le faire.

3. Sous réserve de la législation de la Partie contractante requise, l'autorisation de transit d'un individu comprend la permission de placer celui-ci sous bonne garde pendant le transit.

4. Lorsqu'un individu est maintenu sous garde en application du paragraphe 3, la Partie contractante sur le territoire de laquelle l'intéressé est gardé peut ordonner sa mise en liberté si son transport ne se poursuit pas dans des délais raisonnables.

5. La Partie contractante de laquelle ou vers laquelle l'individu est extradé rembourse l'autre Partie contractante de tous frais encourus par cette dernière à l'occasion du transit, si la demande lui en est faite.

Article 15. REPRÉSENTATION ET FRAIS

1. Avant de la transmettre à ses autorités judiciaires, l'Etat requis revoit la documentation fournie à l'appui de la demande d'extradition afin de s'assurer qu'elle est suffisante et adéquate sur le plan juridique. Ledit Etat présente la demande de l'Etat requérant à ses autorités judiciaires.

2. L'Etat requis assume les dépenses encourues sur son territoire dans le cadre de l'arrestation de l'individu dont l'extradition est demandée ainsi que les dépenses résultant de son maintien en détention jusqu'à sa remise à une personne désignée par l'Etat requérant de même que les frais résultant de toutes procédures judiciaires occasionnées sur son territoire par la demande d'extradition.

3. Les frais afférents au transport de l'individu réclamé à partir du territoire de l'Etat requis sont à la charge de l'Etat requérant.

Article 16. ASSISTANCE MUTUELLE EN MATIÈRE PÉNALE

Sous réserve de tout Traité qu'elles pourraient ultérieurement conclure, les Parties contractantes s'engagent à s'accorder, conformément à leurs législations nationales, toute l'assistance possible en matière pénale, dès que la demande leur en sera faite par les autorités judiciaires compétentes aux fins d'enquête ou de poursuite concernant toute infraction commise dans leur juridiction.

Article 17. ENTRÉE EN VIGUEUR

1. Le présent Traité entrera en vigueur le premier jour du deuxième mois suivant la date à laquelle les Parties contractantes se seront通知ées de l'accomplissement de leurs formalités juridiques respectives.

2. Dès son entrée en vigueur, le présent Traité annulera et remplacera, en ce qui concerne l'Australie et le Royaume des Pays-Bas, le Traité d'extradition entre le Royaume-Uni et le Royaume des Pays-Bas signé à Londres le 26 septembre 1898¹.

3. Si la notification communiquée par le Royaume des Pays-Bas aux termes du paragraphe 1 du présent article devait exclure une portion du Royaume du champ d'application du présent Traité, le Traité entre le Royaume-Uni et le Royaume des Pays-Bas, visé au paragraphe 2 du présent article, continuera à s'appliquer, entre l'Australie et le Royaume des Pays-Bas, à toute portion du Royaume des Pays-Bas pour laquelle la notification exclura le champ d'application du présent Traité.

Article 18. CHAMP D'APPLICATION TERRITORIALE

En ce qui concerne le Royaume des Pays-Bas, le présent Traité s'appliquera à l'ensemble du territoire du Royaume à moins que la notification communiquée par le Royaume des Pays-Bas, aux termes de l'article 17, ne stipule le contraire.

Article 19. DÉNONCIATION

1. Chacune des Parties contractantes pourra à tout moment dénoncer le présent Traité par notification écrite adressée à l'autre Partie. Cette dénonciation prendra effet dans un délai de six mois suivant la date de sa réception.

¹ De Martens, *Nouveau Recueil général de Traité*, deuxième série, tome XXIX, p. 145 (texte anglais seulement).

2. Toute dénonciation de la part du Royaume des Pays-Bas pourra ne s'appliquer qu'à l'une des parties constitutantes du Royaume.

EN FOI DE QUOI les soussignés, à ce dûment autorisés, ont signé le présent Traité.

FAIT à La Haye, le 5 septembre 1985, en langues anglaise et néerlandaise, les deux textes faisant également foi.

Pour l'Australie :

[LIONEL BOWEN]

Pour le Royaume des Pays-Bas :

[H. VAN DEN BROEK]

